

Životopis

Adresa : Mgr. Peter Mihoč, Hermanovce nad Topľou 53, 094 34 Bystré

Dátum a miesto narodenia : 26. 12. 1978, Vranov nad Topľou

Rodinné zázemie : Vyrastal som v evanjelickej rodine (zosnulého otca Jána Mihoča, matky Emílie Mihočovej ako najmladší zo štyroch detí) najskôr uprostred života CZ ECAV Hanušovce nad Topľou, neskôr v CZ ECAV Bystré. Bohatý duchovný život týchto cirkevných zborov ma vnútorne formoval vo vzťahu ku Kristovi.

Manželka: Emília Mihočová rod. Kmecová (sobáš 2003) – evanjelická farárka, vedúca redakcie mesačníka Evanjelický Východ a redaktorka týždenníka Evanjelický posol spod Tatier

Deti : Nina Mihočová (13), Petra Mihočová (10), Jakub Mihoč (9) – žiaci Evanjelickej spojenej školy v Prešove

Vzdelanie : - základné, ZŠ Hermanovce a ZŠ Bystré (1985 – 1993)

- stredné: Gymnázium Jána Adama Raymana, Prešov (1993 – 1997)
- vysokoškolské: Evanjelická bohoslovecká fakulta UK v Bratislave, odbor evanjelická teológia (1997 – 2002)

Služba v cirkvi :

- ordinovaný v CZ ECAV Necpaly (2002)
- zamestnávateľ: GBÚ ECAV na Slovensku (od roku 2002)
- CZ ECAV Bardejov – kaplán (2002 – 2004)
- CZ ECAV Liptovský Hrádok – Dovalovo: zborový farár (2004 – 2009), predseda VMV Liptovsko-oravského seniorátu
- Východný dištrikt ECAV na Slovensku: tajomník biskupa VD ECAV (od 2009 po súčasnosť)

Ďalšia služba v cirkvi :

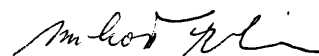
- Člen Vieroučného výboru ECAV
- Člen vnútromisijného výboru ECAV a vnútromisijného výboru VD ECAV
- Člen dištriktuálneho presbyterstva VD ECAV a delegát konventu VD
- Podpredseda Združenia evanjelických duchovných
- Predseda OZ Rodinné spoločenstvo ECAV
- Člen správnej rady Generálnej podporovne ECAV a komisie Pfarrer Hilfe (Fond na opravu fár)
- Predseda neinvestičného fondu Evkogym (EŠŠ Prešov)
- Organizátor evanjelizačných večerov Pre Teba / Prochrist SK – Sliezske
- Člen celoslovenskej komisie Biblickej olympiády
- Člen komisie pre tvorbu a implementáciu EIS ECAV
- správca štatistického portálu ECAV Maurit
- Člen redakčnej rady časopisu eVýchod

Znalosti : anglický jazyk – aktívne, nemecký jazyk – aktívne práca s počítačom – Microsoft Office, grafika - Adobe systém (Indesign, Photoshop, Illustrator), administrácia web stránok (Wordpress, Joomla)

Zájmy : teológia Novej zmluvy, čítanie kníh, športové aktivity (florball, tenis), spev, kresťanské divadlo

Vodičský preukaz : skupina B

V Prešove, 28. septembra 2019

Podpis : Mgr. Peter Mihoč

Peter prehovoril k Ježišovi: Pane, dobre je nám tu. Ak chceš, urobim tu tri stánky: jeden Tebe, jeden Mojžišovi, jeden Eliášovi. Keď on ešte hovoril, ajhľa, jasný oblak ich zastrel a z oblaku ozval sa hlas: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zalúbilo; Jeho poslúchajte. Keď to učeníci počuli, padli na tvár a náramne sa báli. Ježiš pristúpia k nim, dotkol sa ich a riekol: Vstaňte a nebojte sa! A keď pozdvihli oči, nevideli nikoho, len samého Ježiša. Mt 17,4-9

„Pane dobre je nám tu,“ tak zneli slová učeníka Petra na Hore premenenia. Slová, ktoré sú pre nás otázkou i výzvou k zamysleniu sa nad sebou, aj nad životom cirkvi. Môžeme aj my dnes uprostred spoločenstva cirkvi vyznať: Pane, dobre je nám tu? Myslíme uprostred rôznych zápasov viac na to Božie, alebo medzi nami rezonuje viac to ľudské? Sme tu my pre cirkev, alebo je tu cirkev pre náš prospech? Táto otázka ma vnútorne zamestnáva pri pohľade na dnešnú situáciu ECAV, ktorú charakterizuje silná polarizácia, názorová roztrieštenosť, rozbitá dôvera a nalomené medziľudské vzťahy. Sami cítime, že prechádzame zložitým obdobím, kde pod vplyvom rozličných postojov je nám vzdialené Petrovo vyznanie: „Pane, dobre je nám tu.“ Z tohto pohľadu je ťažké vytvoriť podrobnú predstavu programu, nakoľko jej realizácia je závislá nielen od jednotlivca, ale od schopnosti celého spoločenstva cirkvi hľadať hodnoty jednoty, čistoty, vzájomnej služby. Chceme nás preto motivovať k premýšľaniu, kedy nám v cirkvi bude lepšie a možno aj dobre.

V cirkvi nám bude dobre, keď:

- 1. budeme viac myslieť a vidieť veci Božími očami ako našimi ľudskými.*** Keď si pred seba budeme viac klásť Krista ako vlastné záujmy. Platí to pre všetkých duchovných aj laických pracovníkov. Nechávať sa Kristom vyvádzať na miesta, kde sa pred nami premieňa a sprítomňuje, kde cítime Jeho blízkosť a kde aj nás premieňa svojím svetlom – to vnímam ako prvoradú úlohu biskupa cirkvi. K týmto stretnutiam s Kristom chcem pozývať duchovných aj laických pracovníkov. Vytvárať priestor, kde sa dokážeme nanovo ubezpečovať a upevňovať vo viere hlasom, ktorý prichádza spoza horizontu večnosti: „Toto je môj milovaný Syn, Jeho poslúchajte.“ Dnešný individualistický svet potrebuje priestor spoločenstva, v ktorom znie slovo usmernenia a vyjavenia hodnôt, ktoré dávajú životu zmysel. Som presvedčený, že takéto stretnutia potrebujeme aj ako duchovní (pastorálne konferencie, vzdelávanie, dni ticha, stretnutia farských rodín, atď.) aj ako laickí spolupracovníci, či členovia cirkevných zborov. Som vďačný, že mnohé aktivity sa dejú na pôde cirkevných zborov a seniorátov. Úlohu dištriktu vnímam v organizovaní a príprave väčších podujatí, ktorých zmyslom je povzbudenie a radosť zo širšieho spoločenstva cirkvi. Určite mojou úprimnou snahou bude nadviazať na rozbehnutú tradíciu organizovania všetkých dištriktuálnych, misijných aktivít, ktorých cieľom je stretať sa s Kristom a vidieť Jeho tvár. Keď sa pýtame, kedy nám v cirkvi bude dobre, tak zmenu neprinesie očakávanie, že sa niekto zmení, že sa zmení situácia. Zmena nastane, keď sa v cirkvi budeme snažiť nevidieť nikoho iného (ani seba), len Krista. Keď takto naučíme hľadiť aj novú generáciu našich detí a dospievajúcich (rozvoj evanjelických škôl na pôde dištriktu, vydávanie materiálov pre deti a mládež, vzdelávanie vedúcich rôznych misijných aktivít), mám nádej, že ako cirkev budeme napredovať aj v budúcnosti.
- 2. budeme hľadať nie na vlastnú, ale Kristovu spravodlivosť.*** Na Hore premenenia učeníci stretli okrem Krista aj Mojžiša a Eliáša ako zástupcov Božieho konania uprostred Božieho ľudu. Obaja potvrdili správnosť Kristovej cesty ako naplnenia Božieho zákona

aj prorockých očakávaní. Žiť vo vzťahoch z Kristovej spravodlivosti, žiť v bázni pred Svätým, hľadať cestu nie vlastnej spravodlivosti, ale cestu, cez ktorú sa cirkev buduje v živý organizmus. Veľa bolesti a zranení, táborovitosť, ktorú dnes zažívame, vzišla z hľadania vlastnej spravodlivosti, vlastnej pravdy, bez ochoty vidieť problémy očami iných. Prajem si, aby sme pochopili, že ovocie Ducha ako čestnosť, zhovievavosť, pokoj, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie – sa rodili z hľadania Kristovej spravodlivosti a Jeho kráľovstva. Toto ovocie Ducha potrebujeme pre revitalizáciu vzťahov medzi duchovnými, aj uprostred života cirkevných zborov. Aby sa svetlo v cirkvi nestalo tmou a tma svetlom.

3. keď v cirkvi pochopíme, že tu nie sme sami pre seba. Pobyt na Hore premenenia sa ukončil Kristovým pozvaním zísť dolu a kráčať cestou poslušnosti vyjavenému slovu v obetavej službe. Vyznanie – „Pane, dobre je nám tu“, nie je konečnou stanicou na ceste s Kristom. Cirkev nie je na svete preto, aby sa len stretala okolo vyjaveného slova, zažívala spoločenstvo všetkých generácií, aby jej bolo dobre. Cirkev je tu preto, aby sa skláňala k obetavej službe k tým, ktorí sú odkázaní na pomoc zvonku a takto uchopila svoje poslanie v tomto svete. Z tohto hľadiska vnímam diakoniu ako kľúčový program, ktorého zmyslom je konkrétna pomoc núdznym. Ak chceme ako cirkev rásť, bez všímavých očí, bez milosrdenstva, bez obetí to nepôjde. Mám nádej, že s Božím požehnaním a vedením sa podarí zrealizovať projekt Diakonického domova Elim v priestoroch budovy na Baštovej ulici v Prešove, kde budú môcť nájsť duchovný domov všetci, ktorí sú odkázaní na pomoc ľudských rúk. V cirkvi však chýba aj služba sociálne odkázaným rodinám, vdovám, sirotám, rozvedeným atď.

Veľkou výzvou pre nové vedenie dištriktu a generálnej cirkvi bude aj nový pripravovaný zákon o financovaní cirkvi. Aj tu bude potrebné prehodnotiť mieru obetavosti a ochoty podporovať život cirkvi. Nebude to jednoduché, ale mám nádej, že aj v tomto ohľade Božia moc bude otvárať dvere srdca, aby sme zverené dedičstvo cirkvi (duchovné aj materiálne) dokázali rozvíjať vo všetkých smeroch.

V závere biblického textu sa píše: „... a keď pozdvihli oči, nevideli nikoho, len samého Ježiša.“ Toto je Boží recept, z ktorého sa aj v dnešnej cirkvi dokáže rodiť vyznanie: „Pane, dobre je nám tu.“ Prajem si, aby sme tento stav mohli okúšať aj v dnešných časoch, aby naše spoločenstvo bolo prítiahľivé pre okolitý svet. Nie pre naše aktivity a kvality, ale pre prítomnosť Toho, ktorý sa stal zreteľným večným hlasom v tomto pominuteľnom svete – pre Krista. Slúžme Mu s bážňou a poslušnosťou, s láskou a obetavosťou, aby sme aj dnes mohli uprostred cirkvi vyznávať: „Pane, dobre, je nám tu.“

Peter Mihoč